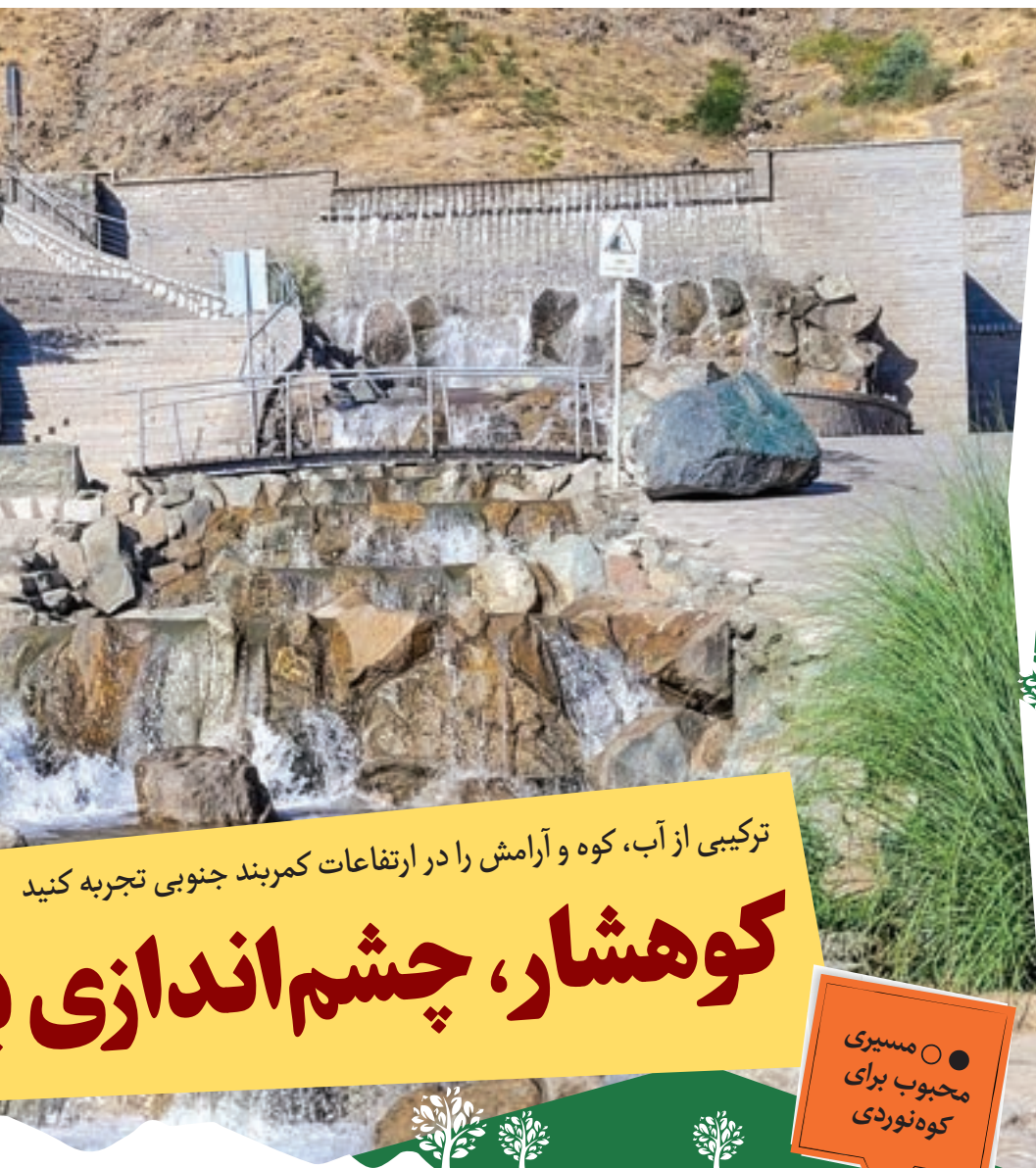

ترکیبی از آب، کوه و آرامش را در ارتفاعات کمر بند جنوبی تجربه کنید

کوهشار، چشم اندازی

● ● مسیری محبوب برای کوه نوردی

اودر باره دلیل انتخاب بوستان کوهشار می گوید: مزیت اصلی اینجا، بکر بودنش است. معمولاً افراد کمتری صبح زود به اینجا می آیند و شاید همین خلوت بودن باعث احساس آرامش و راحتی بیشتر ما می شود. سهیل نیز به زیبایی های مسیر آبشار اشاره می کند: «در پاییز و زمستان یک جور زیبایی دارد، در بهار و تابستان جور دیگر. شنیدن صدای همین آب، انگار روح آدم را تازه می کند.»

چند دقیقه ای به ساعت ۶ صبح مانده است که حامد بزرگمهر به همراه دوستش، سهیل بنکدار، با کوله پشتی ای سبک از سطح دریاچه دوم پایین می آیند. آن ها صبحانه را بالای قله خورده و حالا راه برگشت را در پیش گرفته اند. حامد می گوید: کوه نورد حرفه ای نیستم، اما علاقه زیادی به کوه پیمایی دارم. هفته ای چند روز همراه دوستم به بوستان های مختلف مشهد مثل کوهسنگی، خورشید، کوه پارک و کوهشار می رویم.

● ● بعضی امکانات خالی است

حس آرامش به آدم منتقل می کند. او طبیعی و بکر بودن فضای بوستان را یکی از ویژگی های مثبت این مجموعه می داند. اما به نبود امکانات تفریحی هم اشاره می کند: «در این بوستان وسایل بازی برای کودکان وجود ندارد. به نظرم اگر تعدادی تاب و سرسره در بخشی از پارک گذاشته شود، بهتر است. بچه برای همین وسایل بازی دوست دارد به پارک بیاید.» میرزایی همچنین نبود آبخوری را از دیگر کمبودهای مجموعه می داند: «ما وسایل پیک نیک همراه داشتیم، اما وجود آبخوری در نقاط مختلف بوستان، یکی از نیازهای اساسی است که باید به آن توجه شود.»

منیره میرزایی که همراه با خواهر و فرزندان به بوستان کوهشار آمده، کنار یکی از صندلی های پارک زیراندازی پهن کرده و همان طور که در حال نوشیدن چای و گفت و گو هستند، نگاهشان مراقب بازی بچه هایشان نیز هست. اوفضای بوستان را برای خانواده ها مناسب و دل نشین توصیف می کند و می گوید: یادم است قبل از اینکه پارک ساخته شود، هر موقع از این مسیر رد می شدیم، یک طرف فقط کوه بود و طرف دیگر هم ساختمان های مرتفع در حال ساخت. اما حالا یک دریاچه بسیار زیبا وجود دارد که تماشای آن

نجمه موسوی زاده کافی است پایتان به بولوار شهید ارتش برسد. یا حتی از تقاطع بولوار نماز، نگاهی به سمت کوه های پیش رو بیندازید تا در دل چشم اندازی خشک و سنگی، منظره ای خیره کننده و زیبا، شمارا متوقف کند: آبشاری تماشایی که انگار تکه ای از طبیعت ناب را به میانه شهر آورده است.

بوستان کوهشار، حال و هوای متفاوتی به کمر بند جنوبی شهر داده است: آن قدر که نه تنها چهره است. کوهشار ترکیبی دل نشین از دو کلمه «کوه» و «آبشار»؛ جایی میان سنگ، سبزه و صدای آب است.

ماجرای ساخت این بوستان به سال ۱۳۹۹ بازمی گردد: زمانی که مدیریت شهری با هدف افزایش سرانه فضای سبز و ساخت فضایی برای تفریح، آرامش و کوه پیمایی شهروندان، اجرای پروژه «کوهشار» را آغاز کرد: پروژه ای که ساخت بزرگ ترین آبشار مصنوعی کشور، با ارتفاعی به بلندی ۱۹۸ متر، در قلب آن قرار داشت.

تنها یک سال زمان برد تا این پروژه به ثمر بنشیند و بوستانی به وسعت چهل هکتار آماده پذیرایی از شهروندان شود و اکنون پس از گذشت حدود ۴ سال یکی از پاتوق های تفریحی بکر مشهدی هاست.

● ● ۲۰ دریاچه، یک آبشار، جایی برای تنفس

همین که وارد بوستان شوید، حال و هوایتان عوض می شود. صدای شرشر آب از دور شنیده می شود و نسیمی خنک، صورتتان را نوازش می دهد. در همان ابتدای مسیر و به فاصله ای کوتاه، دریاچه ای آرام و درخشان به چشم می خورد: آب این دریاچه، زلال است و رنگ آبی روشنی دارد و انعکاس نور آفتاب روی سطحش، چشم را خیره می کند. دریاچه اول بوستان قرار دارد و نرده هایی دور تا دور آن کشیده شده است تا فضایی ایمن برای تماشای منظره اطراف فراهم شود. نیمکت هایی نیز در سایه درختان اطراف دریاچه قرار گرفته اند: جایی برای نشستن، تماشای منظره و شنیدن صدای دل نشین آب. اما صدای آب، تنها از همین دریاچه شنیده نمی شود. یک طرف دریاچه، راهی پلکانی و طرف دیگرش سطح شیب داری دارد که بازدیدکنندگان را به سمت ارتفاعات هدایت می کند. این مسیر از دل کوه می گذرد: راهی سنگ فرش شده و دل انگیز که در آن نیمکت هایی چوبی برای استراحت گذاشته شده است.

در طول مسیر نیز پل هایی با کف پوش چوبی و نرده های ساده به چشم می خورد که عبور از روی جریان آب را لذت بخش تر می کند. فاصله بین دریاچه اول و دوم نزدیک است و خیلی زود روی مسیر پلکانی می توان به دریاچه دوم رسید.

هرچه بالاتر می روید، صدای آب واضح تر و پررنگ تر می شود. پله ها به تدریج کوتاه تر و رفت و آمد آسان تر می شود. با عبور از کنار دریاچه دوم، از ارتفاع می توان دریاچه اول را دید که همچون آینه ای آرام، در پایین دست به چشم می خورد. با کمی کوه پیمایی و بالا رفتن از صخره های طبیعی و بکر در نهایت به سرچشمه می رسید: آبشاری که از بلندترین نقطه کوه جاری می شود و در سه سطح مختلف به پایین می ریزد. آب از دل صخره های جوشد و با شکوهی خاص، روی سنگ ها می لغزد. آن را «آبشار خط الرأس» می نامند: زیرا از بلندترین نقطه کوه به پایین سرازیر می شود. این آب، ابتدا به دریاچه دوم، سپس به شکل پلکانی به دریاچه اول می ریزد و جریانی زنده، طبیعی و هماهنگ به بوستان می بخشد.

اگر در همان بالا لحظه ای بایستی و چشمانت را به دور دست بدوزی، پاداش این مسیر را خواهی دید: گنبد طلایی حرم مطهر رضوی میان ساختمان های شهر می درخشد. اگر بعد از غروب آفتاب در بوستان باشی، منظره تماشایی تر است و چراغ های ریز و درشت شهر در دل تاریکی شب روشن اند و چشم اندازی چشم نواز ایجاد می کنند: گویی بر بام آرام مشهد ایستاده ای.